

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

27. Dies Junii. O necessitas abjecta nascendi, vivendi misera, dura
moriendi!

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

domus non alit duos canes. In eos quadrat, inter quos parum convenit, propter idem lucrum, quod communiter expetunt: sic & edentulus vescentium invidet dentibus. Pro quorum fulcienda fide, est hoc Vatis effatum:

Vae sibi, quando canes veniunt os rodere plures.

27. DIES JUNII.

Onecessitas abjecta nascendi, vivendi misera, dura moriendi! *Sidonius c. 8. 11.*

Miseriæ
hominis
nascantis.

I. **N**Asci, vivere, mori, sunt compendium omnis, quod homo patitur, mali. Hæc tria, paucis perstringam. Ordior à nativitate. Ab infantia ærumnis conjuncta est humana natura. Ipsum in infante lucis rudimentum, eorum, quæ in vitæ progressu toleranda sunt, est præsagium: quia sicut maleficus aliquis cum in carcerem ducitur, tum catenis, ac compedibus stringitur; sic miserum hominem, in vitæ hujus carcerem detrusum, vincula excipiunt, & omnium membrorum nexus; atque ita infans, (unam tantum ob culpam) quia natus est; non antè quàm manibus, pedibusque ab obstetrice devinctis, fasciisque involutus, matris amplexu fovetur, & lacte nutritur. Et, ubi brutum pecus statim cum ex utero elapsus excidit, matrem agnoscit, & ex uberibus illius pendet: in homine tantum abest, ut idem fiat; ut die, quo nascitur, nec patrem, à quo procreatus, nec matrem,

à qu

à qua in lucem editus, nec obstetricem, à qua susceptus est, agnoscat: imò nec oculis videre, nec auribus audire, nec gustu discernere potest; nec quid tactus sit, intelligit, nec odoratus sensu uti novit. Itaque nihil æquè miserum, destitutumque nascendi conditio produxit, quàm hominem. Ut rem acutè tigiſſe videatur D. Ambrosius, dicens: *(a) Parvulos naufragos in hanc vitam, quidā natura fluctus expuit.*

II. Deinde primus, qui ore ejus progreditur sonus, est querulus vagitus: ita ut infantia suæ fragilitatem ploratu ominari videatur. Nascendo plorat, & plorandi materia quotidie ipsi nascitur. Itaque ipso natali die labore, & procellis mundi, quas ingreditur, ploratu, & gemitu rudis anima testatur. Homini igitur nato, nec ad incessum pedes idonei sunt, nec manus ad scalpendum habiles; soli oculi ad flendum apti, ut verissimè dixerit Tertullianus: *(b) Diu infans, vix puer, tardè homo.* Ad hæc, singulis animantibus natura dedit tegumenta, quò faciliùs possint calorem æstivum, & frigus sustinere hibernum: ovibus enim lanam, avibus plumas, porcis setas, equis pilos, urſis villos, piscibus squamas, testudini conchas dedit. Quid multis opus est? Nullum animal necessitate adstringitur, vel manibus vestem sibi conficiendi, vel alienis se velandi opibus. Hæc verò omnia homo desiderat; qui nudus, & nascitur & moritur; nec unicam quidam vestem vel afferens, vel auferens: & si vitâ progrediente, veste aliquâ vult uti, ab animalibus illam mutuetur, necesse est; ab ovibus lanam, à bobus pelles, à vitulis corium, à bombycibus sericum.

Hoc

(a) Orat. funeb. Theod. (b) Advert. Marcio. 4.

Hoc est, quod dicit Arnobius : (a) *Homines, imbecillitatis auxilia, animalibus mutantur à mutis.* Itaque neque Rex, dum nascitur, secum confert purpuram, nec Cæsar paludamentum, nec Princeps trabeam, nec Senator togam, nec miles sagum, nec Philosophus pallium. Nemo, non modò non secum rudem pannum, sed nec panni centonem, nec centonis frustum, nec frusti filum in vitam confert.

III. Quid hîc dicam? Natura non modò vestitu instruxit animantes, sed alimenti quoque curâ liberavit. Nullum enim animal sibi arat, fodit, putat, seminat: sed exiguis contenta; alia muscis aëris, alia viarum granis, alia camporum graminibus, alia formicis terræ, alia algâ aquæ, alia ossibus sterquiliniorum, alia radicibus plantarum, alia pomis caducis vitam sustentant. Denique curarum omnium expertes, somno se dant animantes; ac si postero die non opus futurum esset, ut ederent. Itaque bestiis omnibus, naturam tutelam sui, & ejus peritiam tradidit. O quanto miserum hominem, Deus affecisset beneficio! si laborem illi sese vestiendi, & curam quaerendi nutrimenti ademisset! sed quid faciat miser homo? qui prius quàm edat, agrum aratro proscindere, iterare, seminare, rigare, metere, triturare, evenitare, molere, farinario cribro secernere, subire, & coquere cogitur; quorum nihil, sine nientis cura, sine intellectus industria, sine artis directione, sine manuum labore, sine vultus sudore confici potest. O nos miseros! quotquot in lucem prodimus vitalem, qui nec, quid nobis noxium, quid nobis comedendum, à quo abstinendum, quid odio

(a) *Luc. 2.*

habent.

Junius. *Tessera.* 497
habendum sit, intelligimus: nec in eo, quod aman-
dum est, scopum attingamus, vel quibus nos crede-
re, vel à quibus cavere nos debeamus, internoscimus;
nec quid eligendum, quid rejiciendum sit, discerni-
mus. Imò non rarò, ubi nos vadum arbitramur tutis-
simum transituros, vix tres passus progressi, pelago
aborbemur. Cùm igitur tot calamitatum pelagus,
dum nascitur homo, ingreditur; quid miramur, eum
à ploratu vitam auspicari? imò quilibet vocis sono,
suas ærumnas lamentatur: Masculus enim recenter
natus dicit A; fœmina verò E.

Dicentes E, vel A, quotquot nascuntur ab Eva.

28. DIES JUNII.

Quid est diu vivere, nisi diu torqueri? *S. Au-
gust. de verb. Dom. serm. 18.*

*Miseriæ
hominis
viventis.* I. **N**on tantum homo est miser,
dum vivere incipit, sed dum
vivendo proficit. Singula,
quibus constat membra, sunt toti-
dem illi, quibus cruciatur, pœnæ instrumenta. Sed
his omis-
sis, cogita quantum in vita, ex animalibus
mali sit homini, dum leones nos terrefaciunt, ursi
dilandant, lupi deprædantur, canes mordent, feles
unguibus lacerant, serpentes veneno inficiunt, tauri
cornibus impetunt: & quod omnium indignissi-
mum, interdum homini, dum sanguinem exorbet, mo-
lestus est culex; noctu, dum quietem interpellat,
molestus est pulex. Et quænam major cogitari po-
test,
Pars II. *II*